

Finansministeren (Vilhelm Lassen): Det er jo et ganske lille Lovforslag, som her foreligger, og jeg skal tillade mig at anbefale det til det høje Tings Velvillie. Forslaget gaar ud paa at give Stempelfrihed til de af Arbejdernes Livsforsikrings-selskab udstedte Policier. Dette Selskab er stiftet af Arbejdere her inde i København, men er ikke, som Navnet antyder, noget egentligt Livsforsikringsselskab. Hvis det var et egentligt Livsforsikringsselskab, vilde det falde ind under Livsforsikrings-raadet og under de Lovbestemmelser, der ere givne i Livsforsikringsloven. Det er i Virkeligheden et Selskab af Arbejdere, som virker ved at opkræve Præmier for Livsforsikringer, som Selskabet nok selv overtager, men som det derefter altid genforsikrer i Statsanstalten for Livsforsikring. Det er altsaa en Slags Mellem-ting mellem et egentligt Livsforsikringsselskab og et Agentur for Statsanstalten. Man kan jo nemlig ikke sige, at det er et blot Agentur, da det udsteder sine egne Policier, og de Beviser, som Medlemmerne have for, at de ere livsforsikrede, altsaa ikke ere Policier hidrørende fra Statsanstalten. Naar jeg tillader mig at foreslaa, at der gives dette Selskab Stempelbegunstigelse for dets Policier, er det ikke motiveret ved, at Genforsikringen er knyttet til Statsanstalten. Det er ganske vist en given Ting, at der derved er skabt den størst mulige Sikkerhed for, at Arbejderne faa Vederlag for de Penge, de opkræve hos hinanden, men det er ikke det, der har motiveret, at jeg har stillet dette Forslag. Det, der har motiveret det, er, at den Virksomhed, der her er Tale om, er ganske konform eller i alt Fald ganske i Overensstemmelse med den, der omhandles i Loven af 2. Februar 1870 om Stempelbegunstigelse for Arbejderforeninger. Allerede i 1870 var Lovgivningsmagten opmærksom paa, at hvor Arbejderne sluttede sig sammen for ved successive Bidrag at sikre sig i Kampen for Tilværelsen, burde de nyde Stempelbegunstigelse. Der nævnes udtrykkelig i Loven Sygekasser, Begravelseskasser, Forbrugsforeninger og lignende Virksomheder. Men den Virksomhed, Arbejderne her have sat i Scene, og som gaar ud paa gennem Livsforsikring at opspare en Kapital, enten en Kapital, der forfalder til et bestemt Tidspunkt af deres Liv, den egentlige Kapitalforsikring, eller en Kapital, de kunne efterlade sig efter deres Død, nævnes ikke i Loven af 2. Februar 1870, og Grunden hertil turde være den, at man

paa den Tid neppe har tænkt sig en saadan Virksomhed fra Arbejdernes Side mulig. Den falder imidlertid ganske nøje i Traad med de Virksomheder, Loven udtrykkelig omtaler, og derfor har det syntes mig naturligt, at man, naar en saadan Forening blev dannet, ogsaa ydede den Stempelbegunstigelse. Jeg skal bemærke, at Arbejdernes Livsforsikringsselskab allerede har virket i nogen Tid, og at det, som sagt, har truffet Aftale med Statsanstalten om, at denne skal paatage sig Genforsikringen af Policierne. Jeg skal anbefale, at man fremmer dette lille Lovforslag, og jeg vilde sætte Pris paa, at man gjorde det uden dertil at knytte større og mere vidtrækkende Spørgsmaal.

P. G. C. Jensen: Det vil maaske være i det høje Tings Erindring, at der fra den Side af Salen, hvortil jeg hører, for nogle Aar siden blev stillet Forslag om, at der skulde være Stempelfrihed for alle Policier, der udstedtes af danske Livsforsikrings-selskaber. Dette Forslag blev vedtaget her i Tinget, og jeg tror ikke, jeg fejler, naar jeg siger, at det blev enstemmig vedtaget. Det var nemlig et Led i de Bestræbelser, der fra forskellige Sider udfoldes for at gøre Livsforsikring almindelig, og jeg kunde intet mere ønske, end at det var blevet gennemført. Det blev ganske vist fastholdt af Forslagsstillerne, men den forrige Regering var imod det, og Resultatet blev, at der ikke blev vedtaget en saadan Stempelfrihed for Policier, udstedte af danske Livsforsikringsselskaber. Naar den ærede Minister nu fremsætter det foreliggende Lovforslag og ønsker, at der skal indrømmes det Selskab, der her er Tale om, Stempelbegunstigelse, ser jeg ikke rettere, end at man derved gaar videre ad den Vej, som er betraadt adskillige Gange i den senere Tid, men som forekommer mig uheldig, nemlig at monopolisere. Hvad vi her i Tinget havde ønsket at generalisere, at gøre ens og lige for alle Mennesker, søger man nu at forbeholde visse enkelte. Og saa er Forholdet endda slet ikke det, at man vil give alle Smaafolk Frihed for Stempelafgift; det er slet ikke Meningen, at alle Arbejdere, der forsikre sig for en saadan Sum, som er passende for en Arbejder — lad os sige 1000 Kroner, 500 Kroner, eller hvad det nu kan være — skulle være fri for at betale Stempelafgift af deres Policier. Der kunde være nogen Mening i at sige: Smaafolk, hvem vi jo paa saa mange Maader lette for Livets Byrder, ville vi ogsaa lette for denne